

С. С. Авжян

Геофізприлад

«ГЕОФІЗПРИЛАД» – підприємство приладобудівної галузі промисловості, підпорядковане ХК ЗАТ «Концерн “Надра”». Засн. 1945 у складі Держ. геофіз. тресту СРСР як укр. філіал заводу «Геофізика». Підпр-во розміщувалося у напівзруйнованих будівлях. На кін. 1945 у складі філії працювало 29 осіб (21 робітник, 5 інж.-тех. працівників та 3 службовці), осн. вироб. діяльністю яких було виготовлення та ремонт обладнання для польових партій. Від 1951 – самостійне підприємство із сучас. назвою, підпорядковане тресту «Укрнафтогеофізика» (від 1988 – Мінгео України). У 1965– 67 «Г.» був переведений на нову територію. Протягом 1982–87 на заводі здійснено реконструкцію, зокрема й збільшено вироб. площі від 14,2 тис. м² до 30,3 м², проведено тех. переозброєння технол. циклу виготовлення апаратури для ГДС (упровадження у виробництво верстатів з ЧПУ, роботизов. комплексів, обладнання для дослідж. свердловин) та оснащення дослід. комплексів сучас. устаткуванням. Від 1996 – ВАТ. За свою 60-річну історію завод виріс у сучасне приладобуд. підприємство, спеціаліз. на випуску складної вимірювал. техніки, в якій закладені останні досягнення електротехніки, акустики, радіоелектроніки, ядер. фізики, обчислювал. механіки тощо, призначеної для геофіз. дослідж. свердловин, зокрема й надглибоких, пробурених при пошуках та видобутку нафти, газу та ін. корис. копалин. Геофіз. апаратурою (ИГН-6Т та КИТ), виготовленою на заводі, були проведені дослідж. Кольської надглибокої свердловини СГ-3 на глиб. 11 тис. м, що було новим досягненням вітчизн. геофізики. За часи своєї діяльності завод виготовив понад 100 тис. одиниць геофіз. апаратури, номенклатура якої мала 100 найменувань. При створенні та виробництві геофіз. апаратури співпрацював з усіма провідними інститутами, КБ, об'єднаннями та експедиціями колиш. СРСР. Свої досягнення «Г.» демонстрував на міжнар. виставках у Швейцарії, Великій Британії, Австралії, Бірмі, Індії, Румунії, Німеччині, Угорщині, Польщі та ВДНГ СРСР і УРСР. Низка приладів заводу нагороджена дипломами та медалями виставок, зокрема у березні 1970 ИГН-4 на ярмарку у Ляйпцизі був удостоєний золотої медалі. Робітники та інж.-тех. працівники нагороджені понад 200 золотими, сріб. та бронз.

медалями ВДНГ СРСР та УРСР.

Нині поряд з випуском серій. апаратури освоюється й нова техніка, зокрема разом з СРК-01 (апаратура радіоактив. каротажу), АИК-5М (апаратура індукцій. каротажу), ЭК-1 (апаратура електр. каротажу), АКВ (апаратура хвильового каротажу), СГП2-АГАТ (апаратура щільного гамма-каротажу) були випущені партії свердловин. апаратури сер. «П» для роботи з комп'ютериз. станціями ГК-П (модуль свердловин. гамма-каротажу), ИК-П (прилад свердловин. індукцій. каротажу), РК-П (апаратура радіоактив. каротажу), АК-П (апаратура акустич. каротажу), розроблені наук.-вироб. центром «Твергеофізика» та Київ. ДКБ геофіз. приладобудування. 1996–97 завод освоїв і виготовив дослідні партії нових цільнокорпус. кабел. наконечників НАК-36, НАК-42, НАК-60, НАК60/36, НАК-60/42, конструкція яких дозволяє без обрубки кабелю міняти кабел. наконечник діаметром 36 мм на діаметр 60 мм тощо; виготовлені партії радіометрів СРК-73 та профілометрів СКПД-3. У 1999–2004 КБ заводу разом з лаб. свердловин. електроніки Київ. університету підготували до серій. виробництва прилади пласт. нахиломіру НП-6, мікрокаротажу МК-76А та багатозонд. акуст. каротажу АМАК-2. Розроблено самохідну каротажну станцію СКС-7, що включає відділ. геофіз. лабораторій та каротаж. підйомник з гідравліч. приводом для свердловин до 7 тис. м. «Г.» також співпрацює з геофіз. організаціями Туркменістану, Узбекистану, Білорусі та ін. країн. Згідно з соц. планами розвитку підприємства 68 сімей працівників 1998 одержали квартири у збудованому заводом будинку. Робітники «Г.» мають можливість відпочивати в профсоюз. санаторіях, а їх діти – в таборах відпочинку; упродовж 20 р. за їх здоров'ям слідкує медсанчастина «Маяк». Станом на серед. 2005 на підприємстві працювало 267 осіб. Серед керівників «Г.» – Г. Жебко (1949–76), В. Гейченко (1976–96), нині – В. Кармазенко.

Бібліографічний опис:

Геофізприлад / С. С. Авжян // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29167>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).